

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 21. maja 1915.

Treść: № 132. Rozporządzenie o posiadaniu broni, amunicji i materiałów wybuchowych, tudzież o obrocie tych przedmiotów.

132.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 20. maja 1915,

o posiadaniu broni, amunicji i materiałów wybuchowych tudzież o obrocie tych przedmiotów.

Oдноśnie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 158, o zawieszeniu mocy obowiązującej artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. państwowej ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywatelskich z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, wydaje się wskutek uchwały całego Ministerstwa na podstawie § 8. ustawy z dnia 5. maja 1869. Dz. u. p. Nr. 66, i § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, następujące policyjne zarządzenia ograniczające co do posiadania broni, przedmiotów amunicji i materiałów wybuchowych, jakoteż co do obrotu tych rzeczy, z tem, że zarządzenia te obowiązywać mają w księżyconem hrabstwie Tyrolu, w kraju Przedarułańskim. w księstwach Solnogradu, Styryi, Karynty i Krainy, w księżyconem hrabstwie Gorycyi i Gradyjski, w margrabstwie Istrii tudzież w bezpośrednio podległym mieście Tryeście z tegoż okręgiem.

§ 1.

Naczelnik kraju może, jeśli tego bezpieczeństwo publiczne wymaga, w miarę potrzeby ograniczać lub całkiem zawieszać, miejscowo lub także oдноśnie do poszczególnych osób, uprawnienia do posiadania lub do noszenia broni i amunicji dla broni palnej (amunicji w ściślejszem znaczeniu).

§ 2.

Posiadacze materiałów wybuchowych, będących przedmiotem monopolu państwowego (amunicji w obszerniejszem znaczeniu), jakoteż materiałów wybuchowych, podpadających pod postanowienia § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, winni są przedmioty te, w terminie, oznaczonym obwieszczeniem przez Naczelnika kraju, złożyć za poświadczeniem odbioru w miejscu, wskazanem przez rządową władzę bezpieczeństwa (rządową władzę policyjną lub starostwo). Ten sam obowiązek ciąży na osobach uprawnionych do wyrobu materiałów wybuchowych i do ich sprzedaży.

Od obowiązku oddawania są zwolnione:

- a) osoby uprawnione do wyrobu i do sprzedaży materiałów wybuchowych oдноśnie do tego gatunku i tej ilości tych materiałów, co do których mogą się wykazać, że mają je dostarczyć na zamówienie albo tutejszej administracji wojennej albo osobom, które przebywają na obszarze, w którym to rozporządzenie obowiązuje i które według postanowień tego rozporządzenia uprawnione są do posiadania materiałów wybuchowych;
- b) przedsiębiorstwa górnicze co do tych materiałów wybuchowych, które są potrzebne dla celów utrzymywania przedsiębiorstwa w ruchu, o ile tych przedsiębiorstw nie wezwał Naczelnik kraju w porozumieniu ze starostwem górniczym do oddania ich zapasów.

Naczelnik kraju może również zezwolić poszczególnym przedsiębiorstwom i przemysłowcom na posiadanie i nabywanie materiałów wybuchowych w ilościach niezbędnie potrzebnych do prowadzenia ich przedsiębiorstwa lub przemysłu.

Prócz tego może Naczelnik kraju zezwolić osobom uprawnionym do wyrobu i do sprzedaży materiałów wybuchowych na utrzymywanie pewnego zapasu tych materiałów; osobom powyższym wolno jednak oddawać te zapasy tylko takim osobom, które przebywają na obszarze, w którym rozporządzenie to obowiązuje, i które według postanowień tego rozporządzenia uprawnione są do posiadania materiałów wybuchowych.

Wymienione w ustępie 2., 3. i 4. przedsiębiorstwa i osoby mają starać się w sposób dający pełne bezpieczeństwo o strzeżenie materiałów wybuchowych, pozostających w ich posiadaniu.

§ 3.

Naczelnik kraju wyda bliższe postanowienia co do odbioru materiałów wybuchowych, podlegających obowiązkowi oddania, tudzież co do przechowywania tych materiałów i co do zabezpieczenia ich przed samowolnem używaniem, jakoteż co do ich późniejszego zwrotu.

§ 4.

Przyznane § 23. patentu o broni z dnia 24. października 1852, Dz. u. p. Nr. 223, zagranicznym podróżnym uprawnienie do noszenia przy sobie broni i przeznaczonej dla niej amunicji zawieszają się czasowo z chwilą wstąpienia podróżnego w granice obszaru, na którym rozporządzenie to

obowiązuje, o ile granice te stanowią zarazem granice Monarchii austriacko-węgierskiej.

§ 5.

Za przekroczenia postanowień tego rozporządzenia tudzież zarządzeń, wydanych na podstawie tych postanowień, o ile one odnoszą się do broni i do przedmiotów amunicji, karać będą na podstawie § 9. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, polityczne władze powiatowe lub własne rządowe władze policyjne, ostatnie w miejscach, w których istnieją, o ile zaś powyższe postanowienia i zarządzenia dotyczą materiałów wybuchowych, podpadających pod postanowienie § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, karać będą odnośne przekroczenia sądy według powyższej ustawy.

Jeśli przekroczenia dopuścił się obcokrajowiec, to należy go nadto stosownie do obowiązujących przepisów wydalić z królestw i z krajów, reprezentowanych w Radzie państwa.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Stürgkh wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Georgi wlr.

Heinold wlr.

Hussarek wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Morawski wlr.